

ההוכחה הניצחת: הרובים של 2 החיילים על הגג מכוונים כלפי מטה בדגה היריה

פגישה בירך
שלוש דקות אחרי היריות מן הגג צולמה תמונה זו של הנער מוחמד מוסא אבראעין. המצלמה מתקרבת אליו ומקרוב נראה פצע גדול ברכו הימנית. באותה תקרית נפגעו 11 נערים ונערות.

לעבר המצלמה
בתמונה זו נראה כאילו מכוונים שני החיילים על הגג (של הקומה השלישית) את רוביהם ישר לעבר הצלם. למעשה עמד הצלם מעבר לרוב, במרחק של כחמישה מטרים מן המפגינים, והחיילים מכוונים את נישקם בבירור לעבר המפגינים. תמונה זו, כמו התמונה למעלה, מוכיחה בעליל כי החיילים כיוונו את נישקם לעבר המפגינים, ולא ירו באוויר.

נפצעו מיריות החיילים על הגג, בעוד שלמעשה נפגעו מיריות של חיילים אחרים לגמרי, בשעה אחרת לגמרי. היה כאן מונטאז'.

אדם שקול יותר היה נמנע מפירסום הודעה כזאת, בידעו כי העתק הסרט נשמר בבניין הסלוווייה, וניתן לבדוק. הוא גם צריך היה לדעת כי הסרט נקנה מחברה זרה, ושזו שומרת לא רק על הסרט המוגמר, אלא גם על ה"ראשט" (הצילומים הגולמיים הבלתי-ערוכים), המאפשרים לי הוכיח כי הקטעים צולמו באופן רצוף.

אך הרמטכ"ל רגיל לכך שלא יפשפו במעשיו ולא ייבדקו את הודעותיו. הוא כלל לא טרח לבדוק אילו סרטים מונחים באילו אולפנים, ומה נראה בהם. הוא ירה את הודעת-ההשמצה הכוזבת מן המותן, וכך עשו מלחכי-פנכתו.

העדים לא נחקרו

שני קצינים התמנו לעריכת "תחקיר". היה זה תחקיר מוזר ביותר, כי השניים (המשך בעמוד 40)

פצועות על הארץ
הנערה האניה ברמקי, בת ה-14, בתו של מ"מ נשיא אוניברסיטת בירזית, שוכבת על הארץ. מאחוריה, מאחורי האבנים, מסתתרת נערה פצועה שנייה מפני האש של החיילים.